

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΛΑΓΟΙ»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ
ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
Εβδομαδιαία έκδοσ# Του
Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων
Πέτρου & Παύλου
Πεύκ#ς

Νικολάου Πλαστήρα και
Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738
E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2018 1' ΛΟΥΚΑ

Η σύλληψις Της αγίας Άννης Της μητρός Της θεοτόκου.
Ανάμνησις Των εϊκαινίων Του εν Κύπρω ιερού ναού
Του αγίου Ιωάννου Του Χρυσοστόμου.
Άννης Της μητρός Σαμουήλ Του προφ#του.

Εϊτος 11^ον Τεύχος 506

«γύναι, απολέλυσαι της ασθενείας σου»

Τι είναι η ασθένεια;

(Αρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου Ιεροκήρυξ Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών)

Ένα από τα μεγάλα ερωτήματα που απασχολούν τον άνθρωπο, φίλε μου αναγνώστη, είναι εκείνο που αναζητεί την πηγή της κάθε σωματικής ταλαιπωρίας. Τι είναι η σωματική αυτή κατάσταση που την ονομάζουμε “ασθένεια”; Γιατί ασθενεί ο άνθρωπος; Ποίες είναι οι πραγματικές αιτίες για την κάθε αρρώστια; Γιατί επιτρέπει ο Θεός την σωματική ασθένεια;

Αλλά και γιατί και ο Κύριος αλλά και η Εκκλησία, στέκουν “α-

πέναντι” στην “πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν” που απειλούν την σωματικήν μας υγείαν;

Μία μικρά ιστορική και Αγιογραφική διαδρομή, θα μας δώση κάποιες στοιχειώδεις απαντήσεις στα ανωτέρω ερωτήματα. Και εν πρώτοις, όλοι γνωρίζομεν ότι, όταν ο Κύριος και Δημιουργός, “εποίησεν τον άνθρωπον και έθετο αυτόν εν τω Παραδείσω”, τον εποίησε τέλειον και αιώνιον. Χωρίς ημερομηνίαν λήξεως ...! Τον εποίησε, χωρίς την προοπτικήν του ... θανάτου, άτρωτον από την οίανδήποτε σωματικήν ασθένειαν και ανέγγιχτον από τον νόμον της φθοράς!!! Ηλικίαν δεν είχε και η βρώσις του δεν ήτο η απαραίτητος, – ως είναι δι’ ημάς σήμερον – δια την σωματικήν του συντήρησιν, αλλά είχεν άλλας πνευματικάς κυρίως διαστάσεις. “ουκ επ ἄρτω μόνω ζήσεται άνθρωπος, ἀλλ’ ἐπὶ παντί ρήματι εκπορευομένω δια στόματος Θεού” (Ματθ. Δ 4), είπεν ο Κύριος, απαντώντας εις τον πρώτον εκ των τριών πειρασμών του διαβόλου.

Όταν όμως εισήλθεν η αμαρτία εις τον άνθρωπον και παρεβίασεν ούτος την Θεϊαν εντολήν, ... τα πάντα ήλλαξαν προς το χειρότερον! Ο αθάνατος άνθρωπος έγινε θνητός, η φθορά ήρχισε να τον καταβάλλη, αι αμαρτίαι και η ροπή προς την αμαρτίαν, εγένοντο ... φυσικάί δι’ αυτόν, αι ασθένειαι και ο σωματικός θάνατος επήλθον εις αυτόν ως αυτονόητοι επαγωγαί. Την όλην δε ταύτην αλλαγήν εις την ψυχοσωματικήν φύσιν του ανθρώπου, την βλέπομεν με κάθε λεπτομέρειαν εκεί εις το ιερόν βιβλίον της Γενέσεως και εις το τρίτον κεφάλαιον, (Γεν. Γ 14-19). Συνεπώς η ασθένεια είναι απότοκος της αμαρτίας του ανθρώπου και ως τοιαύτην, την αντιμετωπίζει ο Κύριος και η Άγία μας Εκκλησία.

Η συγκύπτουσα γυνή

Ενώ edίδασκεν ο Κύριος εις μίαν εκ των συναγωγών κατά την ημέραν του Σαββάτου, έρχεται δια να προσευχηθή μία γυνή ταλαίπωρος και βασανιζομένη υπό οδυνηράς και πολυχρονίου ασθενείας. “Και ιδού γυνή ην πνεύμα έχουσα ασθενείας έτη δέ-

κα και οκτώ, και ην συγκύπτουσα και μη δυναμένη ανακύψαι εις το παντελές” (Λουκ. ΙΓ 11). Την είδεν ο Διδάσκαλος και ως γλυκύτατος και συμπάσχων Πατήρ, την εκάλεσε πλησίον Του και αφού ήπλωσεν επ’ αυτής τας παναχράντους Αυτού χειρας, είπε προς αυτήν, “γύναι, απολέλυσαι της ασθενείας σου•” και “παραχρήμα ανωρθώθη και εδόξαζε τον Θεόν” (Λουκ. ΙΓ 12-13).

Εις την συνέχειαν, το Ιερόν κείμενον, μας περιγράφει την αντίδρασιν του αρχισυναγώγου εις την θεραπευτικήν αυτήν παρέμβασιν του Κυρίου, καθώς και την αφοπλιστικήν απάντησιν και εν ταυτώ έλεγchon του Διδασκάλου προς αυτόν. “Απεκρίθη ουν αυτώ ο Κυριος και είπεν• υποκριτά, έκαστος υμών τω σαββάτω ου λύει τον βουν αυτου ή τον όνον από της φάτνης και απαγαγών ποτίζει; Ταύτην δε, θυγατέρα Αβραάμ ούσαν, ην έδησεν ο σατανάς ιδού δέκα και οκτώ έτη, ουκ έδει λυθήναι από του δεσμού τούτου τη ημέρα του σαββάτου;” (Λουκ. ΙΓ 15-16). Δια των λόγων τούτων, επαρηγόρησεν ο Ιησούς και την θεραπευθείσαν γυναίκα, αλλά και όλους τους παρισταμένους και προσευχομένους αλλά και παρακολουθούντας το συγκεκριμένον τούτο επεισόδιον.

Τα “δεσμά”

Η φράσις την οποίαν χρησιμοποιεί ο Κύριος – και η οποία, ουδόλως είναι “τυχαία”, – αποδεικνύει ότι η ασθένεια της συγκυπτούσης γυναικός, είναι μία ιδιόμορφος περίπτωσης, δουλείας και αιχμαλωσίας. Με χαρακτηριστικάς και συγκεκριμένας λέξεις, – “ην έδησεν ο σατανάς ιδού δέκα και οκτώ έτη, ουκ έδει λυθήναι από του δεσμού τούτου” – καταδεικνύει και την μορφήν της ασθενείας αλλά και την προέλευσίν της. Δουλεία, και μάλιστα, δαιμονική τοιαύτη. Δια να το είπωμεν δε απλούστερον, η απαισιωτέρα και σκληροτέρα και οδυνηροτέρα μορφή σκλαβιάς. Αφ’ ης στιγμής, ο άνθρωπος υπεχώρησεν εις τας υποδείξεις του Διαβόλου και αμάρτησεν εις τον Θεόν, η ασθένεια της σαρκός αλλά και γενικώς η εκ των αρρωστιών ευπάθεια, είναι το πρώτον “σύμπτωμα” και δείγμα ότι ο πειρασμός προ-

σβάλλει και σωματικώς τον άνθρωπον. Άλλωστε, τα λόγια του Κυρίου μας σήμερα, τούτο καταδεικνύουν.

Όμως η κάθε ασθένεια είναι και αυτονόητη συνέπεια της ασθενούς ανθρωπίνης φύσεως. Ως τοιαύτη δε, συμβάλλει εις την φθοράν και τον θάνατον. Ο Κύριος και εις τας δύο περιπτώσεις, – είτε ως προερχομένην εκ της ασθενούς ημών φύσεως, είτε ως δαιμονικήν καταδυναστείαν – “στέκει απέναντί” της! Οι, εξ οίανδήποτε νοσημάτων, ασθενείς που προσέρχονται εις Αυτόν εκζητούντες την θεραπείαν των μετά πίστεως, αντιμετωπίζονται υπό του Παντοδυνάμου Κυρίου, με αγάπην και συμπόνοιαν και ο “ιατρός ψυχών τε και σωμάτων”, αδιστάκτως προσφέρει την υγείαν. Θα ήτο ενδεχομένως, πολύ μακρός ο λόγος, εάν απειριώμεθα να ίδωμεν και τις, ενδεχομένως, ευλογίες αι οποίαι υποκρύπτονται όπισθεν των ποικίλων ασθενειών. Αρκούμεθα όμως εις την καθοδήγησιν που μας προσφέρει το ιερόν Ευαγγελικόν ανάγνωσμα και θεωρούμεν την οίανδήποτε νόσον, ως κάτι το αρνητικόν και ξένον και εχθρικόν προς την ανθρωπίνην φύσιν.

Αι ψυχικαί ασθένειαι

Και αύται είναι τα πάθη και αι αμαρτίαι μας. Τούτο δε, το οποίον θα ελέγομεν ως κατακλείδα του παρόντος, είναι το ότι, ο Κύριος αν είδε με συμπάθειαν τους σωματικώς ασθενούντας, είναι επόμενον να συμπαθή περισσότερο τους “εν αμαρτίαις κατακειμένους”. Αν συνεκινήθη από τα σωματικά άλγη των δεινοπαθούντων και οδυνωμένων, περισσότερο και βαθύτερον συγκινείται από τους αμαρτωλούς εκείνους, οι οποίοι τον παρακαλούν δια την άφεσιν των αμαρτιών των. Τούτους, προθυμότερον και με περισσοτέραν γλυκύτητα δέχεται και προτίθεται να βοηθήση.

Ας εκτιμήσωμεν τούτο, φίλοι αναγνώσται, και ας προστρέχωμεν πάντοτε εις την Θεϊαν αγκάλην Του μετανοούντες αλλά και εκζητούντες το Θεϊόν έλεος. Αμήν.